

Rigsdagstidende.

1852. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 14.

Fjerde Session.

6te Møde.

Løverdagen d. 16. October.

(Forts.).

Ætserning (forts.): Man har her sagt: Rescriptet af 28. Jan. skal affpeile sig i Budgettet. Men det affpeiler sig jo ogsaa i Budgettet. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amt's 4de Valgfreds (Monrad) ryster paa Hovedet; han har allerede talt to Gange; jeg er imidlertid overbevist om, at Thinget gjerne indrømmer ham Ret til at tale den 3die Gang, for at forklare sin Rysten paa Hovedet. Kundgjørelsen af 28de Januar siger ikke: Saaledes skal det være; men den siger i sin Hovedsubstant: Kongen regjerer i alle de Dele, der høre til Landet, og han underhandler med Udlandet. Endvidere siger den: Vi lempe os igennem saa godt vi kunne, indtil en nærmere Organisation kommer. Og er det noget Nyt? Har vor Finantslov de foregaaende Aar været Andet? Have vi ikke lempet os igennem ved de Punkter, som vi ikke have vidst, om de hørte til det danske Budget eller til det slesvigiske? Vi have udeluftet af vor Finantslov den Deel af Hæren, vi kaldte den holsteenske; vi have derimod indlemmet i den den Deel, vi troede hørte til Danmark og Slesvig, og dog har Ingen sagt, at det var et Budget for Danmark og Slesvig. Vi ere gaaede saa nær, som vi kunde, til vore Duffers Maal. Saaledes er det ogsaa her; vi gaae saa nær, vi kunne, til vore Duffers Maal, men vi prøve ikke paa at fastsætte det, som vi, hvis vi fastsatte det her, maaskee i Virkeligheden gjorde til en Umulighed. Jo mere vi her udtale os for noget Endeligt og Afgjørende, desto sikkrere ere vi paa, ikke at naae det; jo mere vi hengive os til den vanskelige, men tillige hidtil med en vis Trofasthed bevarede Udvikling, vi ere undergaaede, desto

snarere naae vi den. Lader os komme frem her med de alvorlige Indsigelser, vi have; lader os prøve dem her og sige: vi give ikke Ministeriet den her forlangte Sum, med mindre det giver os et Udkast til en videre Udvikling af Kundgjørelsen af 28de Januar. Lader os saa votere derover, da vide vi, hvad vi have at holde os til, og ved den Votering holder jeg mig overbevist om, at et stort Fleertal skal sige: Vi ville ikke standse Regjeringen paa dette Trin og paa en saadan Maade. Det er kun med Hensyn dertil, jeg siger, at den Tausshed — thi det ærede Medlems Protest var i denne Betydning kun en Tausshed — vi møde her i dette Punkt, er afgjørende for Ministeriet.

Jeg kommer nu tilbage til de forskellige enkelte Ministre, som jeg fylder Svar og yderligere Tiltale. Den ærede Marineminister har appelleret til de meget ærede Medlemmer af Marinen, som ere her i Thinget. Troer ikke den ærede Minister, at han vilde have appelleret til en Domstol, som vilde blive anerkjendt for mindre interesseret i Sagen, hvis han havde appelleret til mig? Jeg skal anerkjende disse ærede Medlemmers hele Indsigt og Duelighed; men, saasnart Spørgsmaalet bliver om deres Kjærlighed, saa frygter jeg for, at de have mere Kjærlighed, end godt er, for at være fuldkommen frie for Gensidighed. Jeg tror ikke, at den ærede Minister har havt Ret i at sige, at jeg ikke har fremsat mit Spørgsmaal bestemt nok. Jeg har henvendt det ganske særligt paa en enkelt Gjenstand, og den ærede Minister har svaret mig med hvad Flaaden trængte til; men deri ligger netop hele Sagen. Hvad er Flaaden? Hvor stor skal Flaaden være? Af hvilke Bestanddele skal den bestaae? Vi undersøgte meget i saa Henseende forrige Aar, og vi kom, tror jeg, nærmest til den Overtydning, at Ingen, den nærværende ærede Marineminister indbefattet,